

SYLABUS		
AKADEMIA MUZYCZNA W KRAKOWIE WYDZIAŁ INSTRUMENTALNY		
Katedra Klawesynu i Dawnych Instrumentów Strunowych		
<i>Stopień/tytuł naukowy</i> mgr	<i>Imię</i> Jerzy	<i>Nazwisko</i> ŻAK

<i>Kierunek studiów</i> Instrumentalistyka	<i>Specjalność</i> gra na lutni
<i>Stopień i tryb studiów</i> Studia I st.-stacjonarne	<i>Nazwa przedmiotu</i> Instrument główny - lutnia
<i>Rodzaj zajęć (wykład/ćwiczenia)</i> wykład	<i>Suma godzin we wszystkich semestrach</i> 180
<i>Semestry, w których realizowany jest przedmiot</i> I,II,III,IV,V,VI	<i>Punkty ECTS</i> 48

OPIS PRZEDMIOTU
Wymagania wstępne
Zdanie egzaminu wstępnego na studia I stopnia w Akademii Muzycznej w Krakowie
Treści kształcenia i tematyka zajęć
<p>Opanowanie gry na lutni renesansowej (okres ok. 1500 – 1640) lub barokowej (okres ok. 1640 – 1770) – do wyboru studenta, na średnim poziomie technicznym; ewentualnie dodatkowo na vihueli, arcylutni, teorbie, gitarze renesansowej lub barokowej, gitarze "romantycznej" (decyzja i wybór do uznania studenta). W tym celu studen musi biegle opanować historyczny zapis tabulaturowy, zarówno odręczny, jak i drukowany oraz historyczne oznaczenia manier stosowane na wybranym instrumencie.</p> <p>Nauka polega na doskonaleniu gry wg instrukcji z epoki oraz zdobywaniu wiedzy na temat podstawowych źródeł muzycznych: rękopisów i pierwodruków. Na grę studenta winna składać się zarówno biegłość techniczna, zdobywana w drodze systematycznego ćwiczenia, jak i wiedza w zakresie paleografii i historycznych technik kompozytorskich. Krytyczne podejście do tekstu (i jego wersji) winien łączyć z kreatywnością, tam gdzie wymaga tego styl lub technika kompozytorska. Trzy lata nauki powinny dać podstawy opanowania tych elementów i wskazać narzędzia, jak doskonalić je później.</p>
Metody nauczania (sposób prowadzenia/odbywania zajęć, używane środki)
Zajęcia indywidualne raz w tygodniu po dwie godziny.
Cele nauczania i efekty kształcenia (oczekiwane rezultaty nauczania, nabyte przez studentów umiejętności i wiedza)
Uświadomienie istoty wykonawstwa historycznego, z wszystkimi jego elementami i konsekwencjami. Przygotowanie do sprawnej i przekonującej interpretacji muzyki historycznej na instrumencie właściwym epoce. Poznanie wybranego instrumentu, właściwych dla niego technik gry, manier, a także nauczenie się korzystania z podstawowych źródeł muzycznych, ze źródeł literackich (rękopisy, starodruki i bibliografie ich dotyczące) w stopniu umożliwiającym dalszą samodzielną pracę. Opanowanie podstaw improwizacji w stopniu podstawowym i umiejętność radzenia sobie z problemami temperacji historycznej.
Możliwe języki nauczania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU
Terminy, forma i zakres sprawdzianu umiejętności/wiedzy studenta
5 egzaminów semestralnych przed komisją w formie minirecitalu, prezentowany jest program przygotowany pod kierunkiem pedagoga.

PROGRAM EGZAMINU NA TYTUŁ LICENCJATA

Recital ok. 30 min. zawierający dowolny, ale zróżnicowany zestaw utworów z repertuaru na lutnię renesansową lub barokową.

Repertuar renesansowy (przykładowe formy i kompozytorzy):

- fantazje/ricercary Francesco da Milano;
- fantazje/ricercary/tientos któregoś z vihuelistów hiszpańskich;
- preludium lub/i tańce Wojciecha Długoraja;
- fantazja lub/i para tańców pavana-gagliarda Johna Dowlanda.

Repertuar barokowy (przykładowe formy i kompozytorzy):

- suita (niekoniecznie cała) lub luźne utwory Silviusa Leopolda Weissa.
- sonata lub kilka luźnych utworów któregoś z kompozytorów późnobarokowych: Adam Falckenhagen, Bernhard Joachim Hagen, Karl Kohaut, Johann Kropffgans lub podobni.

Sposoby oceny pracy studenta	Udział procentowy w ocenie końcowej
ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)	
śródsesemtralne kolokwia pisemne/ustne	
końcowe zaliczenie pisemne/ustne/praktyczne	
egzamin pisemny	
egzamin ustny	
egzamin praktyczny	100,00%
kontrola obecności	
praca końcowa semestralna/roczna	
Inne: autoprezentacje/autoreferaty	
Ogółem	100 %

Literatura obowiązkowa

the Grove Dictionary of Music and Musicians;
Die Musik in Geschichte und Gegenwart;
Early Music Journal, kwartalnik;
wybrane monografie książkowe.

Literatura uzupełniająca**Literatura dotycząca lutni:**

The Lute, Journal of the Lute Society (of England), rocznik;
Journal of the Lute Society of America, rocznik;
Répertoire International des Sources Musicales (RISM);
H.M. Brown, *Instrumental Music Printed before 1600 – a bibliography*;
Sources Manuscriptes en tablature, catalogue descriptif (Ch. Meyer, red.);
wybrane źródła internetowe.